

خلاصه درس (۸)

سابقه تقسیمات کشوری در ایران

- هخامنشیان: داریوش اول به منظور اداره بهتر کشور را به قسمت‌های بنام ساتراپ تقسیم کرد.
- ساسانیان: کشور را به سرزمین ایالت، خوزه (استان)، تسوگ (شهرستان)، رستاک (دهستان) تقسیم کرد.
- اسلام: ولایت و برای هر ولایت یک حکمران تعیین نمود.
- مغولان: سرزمین را به ایالت تقسیم بندی کرد.
- در زمان صفویه، افشاریه و زندیه: عناصر اصلی تقسیمات شامل: کشوری به ترتیب، ولایت، بلوک و قصبه بود.

- ایران در زمان قاجار به چهار ایالت تقسیم می‌شد:
۱. آذربایجان	}
۲. خراسان و سیستان	
۳. فارس و بندر	
۴. فارس و بندر	
۵. کرمان و بلوچستان	

اولین قانون تقسیمات کشوری در سال ۱۳۱۶ تصویب شد.

هدف از تقسیمات کشوری: برای اداره بهتر و به منظور عرضه خدمات مناسب تر و تأمین نیازهای مردم. **استان:** به هم پیوستن چند شهرستان همجوار با توجه به موقعیت‌ها سیاسی، فرهنگی و ... تشکیل می‌شود و توسط استاندار اداره می‌گردد.

شهرستان: به هم پیوستن چند بخش هم جوار تشکیل می‌شود و توسط فرماندار اداره می‌شود. **بخش:** از به هم پیوستن چند دهستان همجوار تشکیل می‌شود که از نظر عوامل طبیعی، اجتماعی ... واحد متناسب و همگنی به وجود آورده است و توسط بخشدار اداره می‌شود.

دهستان: از به هم پیوستن چند روستا، مکان و مزرعه همجوار تشکیل می‌شود و توسط دهدار اداره می‌شود.

تقسیمات کشوری از بزرگ به کوچک:

استان ← شهرستان ← بخش ← دهستان